

நாட்டார் இலக்கியத்தில்
மழை இரங்கிப்பாடல்

த. சண்முகசுந்தரம்

629

12098.5c

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

158

158

UNIVERSITY OF MADRAS
LIBRARY

நாட்டார் இலக்கியத்தில்
மழை இரங்கிப்பாடல்

த. சண்முகசுந்தரம்

வெளியீடு:

அருள் வெளியீட்டகம்,
மாவைக் கந்தசாமி கோயிலடி,
தெல்லிப்பழை,
இலங்கை,
30 - 01 - 84,

அச்சுப்பதிவு:

மஹாத்மா அச்சகம்,
ஏழாலை மேற்கு,
ஏழாலை,
இலங்கை.

எல்லா உரிமையும்
ஆக்கியோனுக்கே

விலை ரூபா: 8-00

MATHI ACADEMY

KURUMPASIDDI
TELLIPPALAI

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Phone: CHUNNAKAM 219

பதிப்புரை

“நாட்டார் இலக்கியத்தில் மழை இரங்கிப்பாடல்”
என்னும் இந்தநூலை அச்சேற்றுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடை
கின்றேன். இந்தநூல் உருவாதற்கு உதவிய நண்பர்கள் கட்டு
வன் கவிஞர் க. நாகலிங்கம், பண்டிதர் செ. நடராசா அம்
பனைக் கவிஞர் நா. ஆறுமுகம் ஆகியோருக்கு என்னன்றி
உரித்தாகுக. இந்தநூலை அச்சிட்டுத் தந்த ‘மஹாத்மா’
அச்சகத்திற்கும் என் நன்றி.

த. சண்முகசுந்தரம்

Nattar Ilakiyatil Malai Iranki Patal Folksongs Invoking Rain

By

T. Sanmugasuntharam, B. A. (Cey.) Dip - in-Ed. (Cey.)

Publishers:

ARUL VELIETAKAM,
Mavai Kanthasamy Kovilady,
TELLIPPALAI,
Sri Lanka,
30 - 01 - 84.

Printers:

MAHATHMA PRINTING WORKS,
EARLALAI WEST,
EARLALAI,
Sri Lanka.

Price: Rs. 8-00

All Rights Reserved

நாட்டார் இலக்கியத்தில் மழை இரங்கிப்பாடல்

வான் சிறப்பிற்குத் தமிழ்மக்கள் என்றுமே தனிஇடம் கொடுத்துள்ளனர். திருக்குறளில் வாண்சிறப்பும், சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் வாண்மழை போற்றும் வரிகளும் இதற்குச் சான்றுபகரும். செந்தமிழ் நூற்பரப்பிலிருந்து பெறப்பட்டவை இச்சான்று. நாட்டார் இலக்கியத்தில் வாண்சிறப்பு இடம்பெறுகின்றது. மழையைவேண்டிக் கிராமத்தமக்கள் பொங்கல், படையல் வழிபாடு என்பவற்றை நடத்திவந்தனர். இந்த வழிபாட்டின்போது பாடல்களும் இடம்பெறும். இந்த வழிபாட்டு முறைப் பாடல்களை ஆராய்வது பயன்தரு முயற்சியாகும். இப்படியான வழிபாடு வடஇலங்கை, கிழக்கிலங்கை, ஈழத்துமலையகம் ஆகிய இடங்களில் நிலவிவந்தன. இந்த வழிபாட்டின்போது படிக்கப்படுகின்ற பாடல் பலவும் இப்போது மறைந்துவிட்டன; அல்லது மறையும் நிலையில் உள்ளன. இவற்றைப் பதிந்து வைத்து ஆராய்வது தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் தலையாய கடமையாகும். இங்கு மழை இரங்கிப் பாடல் வழிபாடு என்பவற்றில் நான்கைமட்டும் நோக்கலாம். அவையாவன:

- (1) கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன்
- (2) மாரியம்மன் மழை இரங்கிப்பாடல்
- (3) மாருதப்புரவல்லிப் பாடல்
- (4) கொடும்பாவிப் பாட்டு

இவற்றுள் “மாருதப்புரவல்லி மழை இரங்கிப்பாடல்” மறைந்துவிட்டது. எனவே மாருதப்புரவல்லி ஆய்வினைமட்டும் மேற்கொள்ளலாம். கட்டுவன் ‘வீரபத்திரவசந்தன்’ இன்றும் வாழும் மக்கள் கலையாகத் திகழ்கின்றது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய அலுவல். மாரியம்மன் மழை இரங்கிப்பாடல் சில கிடைத்துள்ளன. அவற்றைப் பதிந்துவைப்பதும் நன்று.

மழையை வேண்டிப் பாடப்படுவதை மக்கள் மழை இரங்கிப்பாடல் என்பர். தமிழிசைப்பரப்பில் மேல்வரும் பண்கள் இடம்பெறுகின்றன.

மேகரஞ்சி — ஓர் இராகம்

இப்போதைய அமிர்தவருசினிக்குச் சமமானது.

மேகராகக்குறிஞ்சி — குறிஞ்சிப்பண்

இப்போதைய நீலாம்புரி என்பர்.

மேகராகம் — பாழையாழ்த்திறவகை

சென்னைப் பேரகராதி — VI — பக். 3348

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பண்களுக்கும் மழை இரங்கிப்பாடல் மெட்டுகளுக்கும் தொடர்புண்டோ என அறிஞர் ஆராய முன்வரல் வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் மழையிரங்கி வேண்டி இசைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தியவர் பலர். அவரில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் இராக இரத்தினமாகத் திகழ்ந்த நாத சுரவித்துவான் திருவாவடுதுறை இராசஇரத்தினம், தமிழ் இசைவல்லார் கே. பி. சுந்தரரம்பாள். நாட்டார் இசைக் கலைஞர் தமக்குரிய பாணியில் மழை இரங்கிப்பாடல்களைப் படிப்பர்.

கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன்

மக்கள் கலையாகக் கடவுளை வணங்கும் கலையாக, வாழும் கலையாக, இன்று கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன்பாடல் இருந்துவருகின்றது. இந்த வசந்தன் பாடலைப் பாடியவர் விசுவப்பலவர். இதனை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தவர் கட்டுவன் கலைஞர் க. நாகலிங்கம். இப்பதிப்பைத் தமிழ் உலகுக்கு வழங்கியவர் அறுவை வைத்திய நிபுணர் க. மகேசுவரன், கலைஞர் க. பரராசசிங்கம். இவரின் தந்தையார் மறைந்த கலைஞர் சி. கந்தையா. கலைஞர் கந்தையாவின் பெயரால் இந்தநூல் வெளிவந்தது. இவர்களின் பணி போற்றத்தக்கது. ஆய்விற்கு இந்தப்பதிப்பு அரும்துணையாக அமைந்துள்ளது. கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன் பாடல்களை மேல்வரும் தலைப்பில் ஆராயலாம். (1) கட்டுவன் இடப்

பெயர் ஆராய்ச்சி (2) வீரபத்திரர் வழிபாடு (3) நாட்டார் இலக்கியப்பரப்பில் வசந்தன்பாடல் (4) வளுக்கை ஆறு (5) நூலைப்பாடிய விசுவப்புவர் வரலாறு

கட்டுவன் இடப்பெயர் :

“மக்கள் கலையில் மறுமலர்ச்சி காணவேண்டுமானால் கிராமம் போவோம்” என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தம். கிராமியக் கோயில்களே ஈழத்தில் மக்கள் கலையின் தேக்கமாக இருந்துவந்துள்ளன. கிராமியக் கோயில்கள் மக்கள் கலையை வளர்த்தன; போற்றின. கலைஞர்களை உயர்நிலையில் வைத்து மதித்தன. மக்கள் கலை இலக்கியத்தைப் படைத்த புலவர்களை ஆதரித்தன. இப்படியான ஊர்களில் ஒன்று கட்டுவன். இக்கிராமம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து காங்கேசன்துறை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் இருக்கின்றது. இப்பகுதி மக்கள் வாயில் இன்றும் செந்தமிழ்ச் சொல் பலவும் ஒலிக்கின்றன. இன்று நாம் “பிரச்சினை”, “பிரசினை”, “பிரச்சனை” என்கின்றோம். கட்டுவன் மக்கள் பலரும் இதனைக் குறிக்கச் “சிக்கல்” என்ற சொல்லைக் கையாள்வர். தீர்க்கமுடியாத சிக்கலை “இடியப்பச்சிக்கல்” என்பர். எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைமட்டும் இங்கு தந்தேன். இதுபற்றி விரிவான ஆய்வு தேவை.

கட்டுவன் என்ற இடப்பெயரை நோக்கலாம். ஈழத்து இடப்பெயர் ஆரம்பகால ஆராய்ச்சியாளர் பலரும் கண்டபடி எழுதினர்; தமிழ்ப் பெயர்களை, வேற்று மொழிப் பெயர் என எழுதினர்; வடமொழியின் திரிபு என்றனர்; தேவைஇல்லாமல் தொன்மக் கதைகளைப் புகுத்தி ஆக்கி “ஆராய்ந்தனர்”. கற்பனை, ஊகம் பழைமையை மறுத்தல் போன்றவை ஆராய்ச்சியில் இடம்பெற்றன; இதனால் இப்போது பெரும் இடர்ப்பாடு தமிழுக்கு எழுந்துள்ளது. இப்படியான நிலை கட்டுவன் என்ற இடப்பெயருக்கும் ஏற்பட்டது. இந்தப் பெயரைக் கட்டு+வன் எனப் பிரித்தார் ஒருவர். கட்டு என்றால் வேற்றுமொழியில் முன்னைக் குறிக்கும். வன் என்பது வடமொழி வழிவந்த “காடு” என்ற சொல்

லைக்குறிக்கும். எனவே “முட்காடு” என்பது “கட்டுவன்” ஆயிற்று என்பர். இன்னும் ஒருசாரார் பண்டைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த “குட்டுவன்” மக்கள் இங்குவந்து குடியேறியபடியால் “குட்டுவனூர்” என்ற பெயர் வந்தது என்பர். சேரன் செங்குட்டுவன் என்ற சேரமன்னனின் பெயர் இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டியது. இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் இச்சாரார் இலக்கியம் தரும் சான்றைத் தருவர். அது மேல்வருமாறு;-

“குட்டுவனூர், சோழனூர், கோப்பாண்டியூர் மேன்மைக் கட்டுவன் வாழும் களமர்”

— “இறங்கணியவளை குருநாதர் கிள்ளைவிடுதூது”
வரதபண்டிதர் - செய்யுள் 145

களமர் — உழவர்

“குட்டுவனூர்” என்பதே “கட்டுவன்” எனக் குறுகியது என்பர்.

மேலும் ஒரு கருத்தைமட்டும் கவனிக்கலாம். யாழ்ப்பாணம் “வானம்பார்த்த பூமி”. இங்கு மலை இல்லை. வற்றாத பேராறு எதுவும் இல்லை. மாரியில் மட்டும் நீர் தேங்கி ஓடும். இந்தநீரை யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த முந்தையோர் தேக்கிவைத்தனர். தமது நிலப்பரப்பிற்கு ஏற்பக் கல்லணை, மண்ணணை என்பவற்றை அமைத்தனர். மேட்டுப் பூமியாகிய கட்டுவன் ஊரிலே தோன்றுவது வளக்கைஆறு, இங்கு அணை ஒன்றைக் கட்டினர்; ஆகவே “அணைக்கட்டுவன் ஊர்” என்ற பெயர் எழுந்தது. இதுவே காலகதியில் கட்டுவன் எனக்குறுகியது. இதற்கு ஆதாரமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கட்டுவன் என முடிகின்ற இடப்பெயர் களைத் தரலாம்.

கல்லாக்கட்டுவன் — கல்லுக்கட்டுவனின் திரிபு

கரைக்கட்டுவன் — கரைப் பகுதியில் உள்ளது

கட்டுடை — நீர் கூடத்தேங்கி வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டால் உடைக்கும் இடம்

செம்மக் கட்டுவன் — செம்மைக் கட்டுவன் என்பதன்

திரிபு

வீரபத்திரர் வழிபாடுபற்றி “யாழ்ப்பாணத்து வீரசைவர்” என்ற கட்டுரையில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளேன். வீரபத்திரர் சிவன் மைந்தர். காவற்கடவுள். யாழ்ப்பாணத்து வீரசைவர்தான் பெரும்பாலும் வீரபத்திரர் கோயில்களில் பூசாரிகளாக இருந்து கடைமைபுரிவர். கட்டுவன் வீரபத்திரர் இப்பகுதி மக்களின் குலதெய்வம். எனவே வரட்சியில் இருந்து தம்மைக் காப்பதற்குக் கட்டுவன் மக்கள் மழைவேண்டி வீரபத்திரரை வழிபடுவர். இக்கோயிலை மைய மாசவைத்து ஆக்கப்பட்டு வளர்ந்ததே வீரபத்திரர் வசந்தன் கூத்து.

வசந்தன் நாட்டார் இலக்கியம்:

மழையைவேண்டி வசந்தன் ஆட்டம் இடம்பெறும். இந்த வசந்தனடிப்பாடல் பற்றிய விரிவான ஆய்வு தேவை. இளம் ஆண்பிள்ளைகள் ஆளுக்கு இரண்டு கைத் தடியை வைத்துக் கோலாட்டப் பாணியில் வட்டமாக நின்று ஆடிப்பாடி வசந்தன் தடியை அடிப்பர். அக்காலத்தில் இவர் கொடுக்குக் கட்டுவர். திருநீறு, சந்தணம், குங்குமம் போன்ற சிவசின்னங்களைத் தரிப்பர். மட்டக்களப்பு வசந்தன்பற்றி அந்தணர் பெருமகன் தி. சதாசிவஜயர் ஆராய்ந்துள்ளார். மட்டக்களப்பு வசந்தன்பாடல் தனிப்பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலும் அத்திரட்டில் தொடர்ச்சி இல்லை; ஆனால் கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன் நாடகம் தொடர்ச்சியுடையது; முழுமையானது. மழைபெய்தல், விதைத்தல், விளைச்சல், நெல் வீடுவருதல் என்ற அடிப்படையில் தொடர்ச்சியாகக் கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு வசந்தன் பாடல்களை யாழ்ப்பாணத்துக் கட்டுவன் வசந்தன் பாடலுடன் ஒப்புநோக்கி ஆராய்தல் வேண்டும்.

வளுக்கைஆறு:

யாழ்ப்பாணத்து வளுக்கைஆறுபற்றி நோக்கலாம். இந்தப்பெயர் எழுந்தது பற்றிய ஒரு கருத்தை இங்கு நோக்

குவது பொருத்தம். இதன் பெரும்பகுதி நீர் கட்டுவனில் திரளும், இதன் ஓட்டம் தெல்லிப்பழை, அம்பனை, அள வெட்டி ஆகிய இடங்களின் ஊடாக நிகழுகின்றது. மற்றும் ஒருபகுதி வடக்குப்பக்கமாக ஓடிப் பாக்குநீரிணையில் கலக்கின்றது. வளுக்கைஆறு என்றசொல் எப்படி வந்தது?

வளா + கை + ஆறு என்பது “வளாக்கைஆறு” ஆகியது. பின்னர் வளுக்கைஆறு ஆகியது. “வளா” என்பது நீர்ப்பரப்பைக் குறிக்கும் சொல்.

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாகக் கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று’ குறள் — 524

கை என்பதன் பொருள் சிறியது. எடுத்துக்காட்டு: கைப் பெட்டி, கைஒழுங்கை, கைக்கத்தி. இச்சொற்களில் “கை” என்பது சிறியது என்ற பொருளில் வருகின்றது. ஆகவே சிறிய நீர்ப்பரப்பை உடைய ஆறு எனலாம். இந்த வளுக்கை ஆறுபற்றி யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழக வரலாற்று விரிவுரையாளர் கலாநிதி க. சிற்றம்பலம், திரு. பொ. இரகுபதி எம். ஏ. போன்றவர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். வளுக்கை ஆற்றின் இருபக்கத்திலும் மிகவும் மூத்த பண்பாடு ஒன்று உருவாகியிருந்தது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தத் திரு. இரகுபதி தொடர்ந்து ஆராய்ந்துவருகின்றார். இது நிறைவேறியதும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர் பண்பாட்டில் புதிய தொரு திருப்பம் ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்த இளைஞர் இரகுபதியின் முயற்சி போற்றப்படவேண்டியது.

விசுவப்புலவர் வரலாறு:

கட்டுவன் வீரபத்திரர் வசந்தன் கூத்துப்பாடலை எழுதியவர் விசுவப்புலவர். இவர் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்காலக் கடைசிப்பகுதியில் (1750 கி. பி.) வாழ்ந்தவர் என்பர். அறுபது ஆண்டுகாலம் மாணியாக வாழ்ந்த இவர் பலநூல்களை எழுதினார். இவற்றில் ஒன்று மட்டும் தப்பியுள்ளது. இவரின் தாய் தந்தையர் பெயர் தெரியவில்லை. இவர் வீமன்காமத்

தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். இவரின் குலதெய்வம் வீமன்
காமம் வீரபத்திரர். கி. பி. 1824ஆம் ஆண்டிலே பிரித்
தானியர் நடத்திய குடித்தொகை மதிப்பீட்டின்படி கிடைத்
துள்ள விபரம்:-

தெல்லிப்பழைக் கிராமம்

மாவல்லிபுரம்	— 767	மக்கள்
பளை	— 247	''
வீமன்காமம்	— 288	''
கட்டுவன்	— 246	''

இவரின் உறவினர் கட்டுவனிலும் வாழ்ந்தனர். அக்கால
வழக்கப்படி விசுவர் திண்ணைப்பள்ளி ஒன்றிலே சேர்ந்து
இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் பெரும் புலமைபெற்
றார். இயல்பாகவே பாட்டுப்பாடும் புலமை இவருக்கு
இருந்தது. இவரின் உறவினரில் ஒருசாரார் கிறித்தவர். இக்
குடும்பத்தினரின் போக்கை விரும்பாத விசுவப்புலவர் உள்
ளம் உடைந்தார். ஒருநாள் அவரின் குலதெய்வம் வீரபத்
திரர் கனவிலே தோன்றினார். தோன்றி “இங்கும் நானே!
அங்கும் நானே! எங்கும் நானே! நீ கட்டுவன் ஊருக்குப்போ.
போய் எமக்குக்கிட்டவாழ். வாழ்ந்து எமக்குப் பணிவிடை
செய்” என்று பணித்தார். இந்தப்பணிப்பை விசுவர் ஏற்றார்.
கட்டுவனுக்கு அவர் போனதும் அங்குள்ள உறவினர் அவரை
வரவேற்றனர். புலவரின் விருப்பப்படி வீரபத்திரர் கோயி
லுக்கு அருகில் குடில் ஒன்றை வைத்துக் கொடுத்தனர்.
கடவுளை வணங்குவதுடன் அவ்வூர்ப் பிள்ளைகளுக்குப் பாட
முஞ் சொல்லிக்கொடுத்தார். இளம் புலவருக்கு மணம்பேசி
வந்தனர் உறவினர். புலவர் மறுத்துவிட்டார். “வீரபத்திர
னின் அடிமை நான்” என்றார். ஊர்மக்கள் இவரைப் பெரி
தும் ஆதரித்துவந்தனர். ஆகவே கற்றல், கற்பித்தல், கட
வுளைத் தொழுதல் எனப் புலவரின் வாழ்க்கை அமைதியா
கச் சென்றது.

“கோலமிகும் வீரபத்திரனங் குலதெய்வம்”

என்ற அடி வசந்தன்பாட்டிலே வருகின்றது.

இளம்புலவர் கடும் நோன்பு இருந்தார். இதனால் இவருக்கு அட்டமாசித்திகளும் கிட்டின. நினைத்தகாரியம் சொல்லுதல், மழைவருதல், மழைவராமை சொல்லுதல், நூல்கட்டுதல், பார்வைபார்த்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டார். இது இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கையில் இப்பகுதியில் கடும் வரட்சி நிலவியது. என்ன செய்வதென்று அறியாது ஊர்மக்கள் தவித்தனர்; விசுவப்புலவரிடம் சென்று முறையிட்டனர்.

“எல்லாம் எம்பெருமானின் செயல்” எனப் புலவர் ஆறுதல் சொன்னார். அன்றுஇரவு வீரபத்திரர் எம்பெருமானுக்குக் கனவிலே தோன்றினார். “நான் இருக்கின்றேன். என் மீதுபாடு. எல்லாம்சரிவரும். பாடினால்மட்டும் போதாது. ஆடவும் வேண்டும். அதாவது பாட்டும் ஆட்டமும்”

“எம்பெருமான் அருளினால் நான் பாடுவேன், ஆடத் தெரியாது என் தந்தையே”

“நல்லது இப்படிஆடு. இதுதான் வசந்தன்ஆட்டம்” என வீரபத்திரர் ஆடிக்காட்டினார். வீரபத்திரர் அருள் முன்னிற்க விசுவப்புலவர் ஒரேநாளில் வசந்தன் கூத்தைப் பாடிமுடித்தார். அவ்வூர்ப்பிள்ளைகளை அழைத்து வசந்தன் ஆட்டத்தை ஏழுநாள் பழக்கினார். ஆட்டம் நன்கு அமைந்தது. ஒரு வெள்ளிக்கிழமை ஆட்டம் கோயில் முன்பாகக் களரி ஏறியது.

“எம்பெருமானே! வீரபத்திரர் சாமியே! உம்பணிக்கைப்படி எல்லாம் செய்கின்றேன். மழை இல்லாவிட்டால் இப்படியே உணவு இன்றிப் படுத்து என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன்” என விசுவப்புலவர் தமக்குள் உறுதி செய்து கொண்டார். ஆட்டம் தொடங்கி இரவு இரவாக நடந்தது. சனி காலை “சோனாமாரியாக” மழைபெய்தது. வரட்சி நீங்கியது. இக்கதை செவிவழிவந்த கதை இதனைப் பதிந்து வைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். கடவுளின் பேரருளை மறவாத மக்கள் இந்த வசந்தனை ஆண்டுதோறும் ஆவணித்

திங்கள் கடைசி ஞாயிறு இரவு களரிஏற்றி வந்துள்ளனர். எனவே இக்கலை வாழும்கலையாக இன்றும் இருக்கின்றது.

மாரியம்மன் மழை இரங்கிப்பாடல்

வானம் பார்த்த பூமியில் வாழும் மக்கள் மழையை வேண்டிப் பாடுவதும் வழிபாடு செய்வதும் வழக்கம். இவ்வழக்கம் உலகமக்கள் பண்பாட்டில் இடம்பெறுகின்றது. வான்சிறப்பிற்குத் தமிழ்மக்கள் என்றும் தனியிடம் கொடுத்துள்ளனர். இதற்குத் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற பழம்பெரும் தமிழ்நூல்கள் சான்றுபகரும். இவை செந்தமிழ் தரும் சான்று. நாட்டார் இலக்கியத்திலும் மழைக்கு நிறைய இடம் உண்டு.

யாழ்ப்பாணம் வானம் பார்த்த பூமி. இங்கு வற்றாத பேராறு எதுவும் இல்லை. மழைநீரைத் தேக்கிவைக்க இப்பகுதித் தமிழ்ப் பழங்குடிகள் பழகிக்கொண்டனர். இதனால் சிற்றூறு, ஓடை, குளம், கேணி, என்பவற்றை இம் மக்கள் ஆக்கிவைத்தனர். இடப்பெயர் பலவும் நீர்நிலைகளைக்கொண்டு முடிவடையும். எடுத்துக்காட்டு: தொண்டைமான் ஆறு, கந்தரோடை, பூவரசங்குளம், வெற்றிலைக் கேணி. கடும்வரட்சி நிலவும்போது மக்கள் சடங்குகள் செய்வர். அவற்றில் இரண்டு மழை இரங்கிப்பொங்கற்பாட்டு, கொடும்பாவி எரிப்புப் பாட்டு என்பவை இங்கு குறிப்பிடக் கூடியவை.

மாரியம்மன் மழை இரங்கிப்பாடல்:

மழையின் பெண்மைக்கடவுள் மாரியம்மன். மாரியம்மன் அருள் கிட்டினாலேதான் மழை பெய்யும் என்பது பொது மக்களின் நம்பிக்கை. மழைவேண்டி மாரியம்மன் கோயிலில் மக்கள் பொங்கல் செய்வர். மடையைப் பரப்புவர். அண்ணாவியார் மாரியம்மன் மழை இரங்கிப்பாடலைப் படிப்பார். அவருடன் சேர்ந்து மக்கள் இப்பாடலைப் படிப்பர்.

பிள்ளையார் வழிபாடு

பேத்தை வயிறை உடையவர் பிள்ளையார். இதுவே பெத்தையர் என வழக்கில் இருக்கின்றது. அவர் குடவயிறர்; பாணவயிறர். அவரின் வழிபாடு இல்லாமல் எதுவும் கைகூடாது.

- (1) பெத்தையரே ஓலம் ஓலம்
மெத்தமழை தாரும் ஐயா
பெத்தையரே ஓலம் ஓலம்
பெரியமழை தாரும் ஐயா
குடவயிறரே ஓலம் ஓலம்
மடைநிறைய மழை தாரும் ஐயா
பாணவயிறரே ஓலம் ஓலம்
பசிதீர மழை தாரும் ஐயா

சிவபிரான் வழிபாடு

- (2) சிவபிரானாரே ஓலம் ஓலம்
சிறந்திடவே மழை தாரும் ஐயா
உமையாள்கணவா ஓலம் ஓலம்
உலகம்சிறக்க மழை தாரும் ஐயா
முருகன் தந்தாய் ஓலம் ஓலம்
முடுகிவரும் மழைதாரும் ஐயா
கருமேக முதல்வா ஓலம் ஓலம்
கனக்க மழை நீர்தாரும்ய்யா

கண்ணகி வழிபாடு

நாட்டார் இலக்கியத்தில் கண்ணகி குலதெய்வம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளார்.

- (3) கண்ணகித் தாயே ஓலம் ஓலம்
கனத்தமழை தாரும் அம்மா
பெண்ணரசித் தாயே ஓலம் ஓலம்
பெருத்த மழை தாரும்மா

விண்ணரசித்தாயே ஓலம் ஓலம்
விண்ணதிர மழை தாரும் அம்மா
கண்குளிரும் தாயே ஓலம் ஓலம்
காத்தருள் புரிவாய் ஓலம் ஓலம்

மாரியம்மன் வழிபாடு

- (4) மாரியம்மா தாயே ஓலம் ஓலம்
மாரிமழையைத் தாரும் அம்மா
காளித்தாயே ஓலம் ஓலம்
கழனிமுட்ட மழை தாரும் அம்மா
கூளித்தாயே ஓலம் ஓலம்
குளம் குளிரமழை தாரும் அம்மா
பேய்ச்சியம்மா ஓலம் ஓலம்
பெருத்த கனமழை தாரும்மா
- (5) மாரியம்மா தாயே ஓலம் ஓலம்
மாரிமழை இல்லை அம்மா
காரிகை யாரே நீங்கள் பெற்ற
அரியபிள்ளைகள் நாங்கள் அம்மா
மாரிபிழைத்ததினாலே தாயே
ஆற வழியும் இல்லையம்மா
ஆறு நிறைய மழை தாரும்மா
- (6) மாடுகள் கிடந்து சாகுதம்மா
மனதிற் கவலை போக்கும் அம்மா
ஆடுகள் செத்து மடிகிற அம்மா
ஆதரவில்லா வேதனையம்மா
அரிய குளநீர் இல்லையம்மா
பெரிய வாய்க்காலும் வெடிக்கிறதம்மா
பனையும் தென்னையும் படுகுது அம்மா
பாழாய்ப் பூமி கருகுது அம்மா

வேறு

- (7) பலாவும் கருகு தம்மா — தாயே
 பாலைவன மாகுதம்மா
 கார்மேகக் குழலியரே — தாயே
 கண்ணிரண்டாற் பாருமம்மா
 பெருங்கிணறு வற்றுதம்மா — தாயே
 பெரியபயிர் கருகுதம்மா
 பற்றை முயல் துடிதுடித்துத் — தாயே
 பரிதவித்துச் சாகுதம்மா
- (8) வெந்துயரால் வாடுகிறோம் — தாயே
 வேதனை வெப்பாகுதம்மா
 கழிச்சல் குத்து வாட்டுதம்மா — தாயே
 காலமழை இல்லைம்மா
 பரந்தகொடும் நோய் பரவி — தாயே
 பாலகர்கள் வாடுகிறார்
 கோலக் குமரியரும் — தாயே
 கூனிக் கலங்குகிறார்

வசனம்: ஆதலால் மாரியம்மா தாயே காலதாமத
 மின்றி அருள் மழையைப் பொழிந்து மேக
 மழையை வரச்செய்யும் தாயே! இனித்
 தாங்கமாட்டோம் துயரம்.

வேறு

ஆதலால்

மாரியம்மா தாயே ஓலம் ஓலம்
 மாரிமழையைத் தாரும் அம்மா
 சீர்பெறு தாயே ஓலம் ஓலம்
 சிறந்த மழையைத் தாருமம்மா
 எம்பெரும் தாயே ஓலம் ஓலம்
 எமக்கிரங்கி மழைதாரும் அம்மா
 சிரமது தாழ்த்தியே எங்கள் தாயே
 கரங்கள் கூப்பி வணங்குகிறோம்

மாருதப்புரவல்லி

மாருதப்புரவல்லி யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் இடம் பெறுபவர். இவரின் வாழ்க்கை வரலாறு நாடகமாக, கீர்த் தனமாக, நாட்டார் பாடலாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. மாருதப்புரவல்லியின் வரலாறு ஈழம்வாழ் தமிழ்மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்த அலுவல். இருந்தும் மாருதப்புரவல்லி பற்றிய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு ஒன்றை எழுதவேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. மாருதப்புரவல்லியின் கதை முழுவதும் உண்மை என்பர் ஒருசாரார். இரண்டாவது சாரார் இது புராணக் கதை. இதிலிருந்து வரலாற்று உண்மையை வடித்து எடுக்கவேண்டும் என்ற கோட்பாடு உடையவர். மூன்றாவது சாரார் மாருதப்புரவல்லி கதை “புனைகதை” எனவாதிடுவர். இம்மூன்று சாராரின் கருத்தை இங்கு நோக்குதல் வேண்டும்.

மாருதப்புரவல்லியின் கதை முற்றிலும் உண்மை என ஏற்றுக் கொள்பவர் பெரும்பாலும் பழைமைவாதிகள். மத நம்பிக்கையும் பழைமையில் நம்பிக்கையும் உடையவர். இவர்களின் கருத்துப்படி “நகுலகிரிப் புராணம்”, “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை” போன்றவற்றில் இடம்பெறும் கதை யாவும் உண்மை. ஆழ்ந்த மதப்பற்று உடையவர் இவர். இச்சாராரின் கடவுளர் கோட்பாடு, நம்பிக்கை, அன்புநெறி என்பன பெரிதும் மதிக்கப்படவேண்டியவை. அத்துடன் செவிவழி வந்துள்ள கதைகளையும் ஏற்பவர். இச்சாரார் அற்புதம், தொன்மம் எல்லாவற்றிலும் பெரும் ஈடுபாடுடையவர். இவர்கள் பழைமைவழி நின்று ஒழுகுபவர்.

இரண்டாவது சாரார் தொன்மம், செவிவழிவந்த கதை, வரலாற்றுச் சான்று எல்லாவற்றையும் இக்கால வரலாற்று உணர்வுடன் நோக்குபவர். இவர்கள் மேலைத்தேய ஆராய்ச்சிப்புலமை நிரம்பியவர். இந்தியத் தொன்மங்களை வரலாற்று ஆராய்ச்சி நெறியில் நின்று அலசி ஆராய்பவர். இந்தியப் பழைமை இயல்களை இக்காலத்திற்கு ஏற்ப விளக்

குபவர். இவர்களுடைய கருத்துப்படி தொன்மம் தரும் கதை, மதநம்பிக்கை என்பவை முக்கியமான வரலாற்று அடிப்படைச்சான்று. இவர்கள் தொன்மம் தரும் கதைகளை நிராகரிப்பவரும் அல்லர்; ஏற்பவரும் அல்லர். தொன்மம் தரும் கதைகளைப் பொறிப்பு, வெளிநாட்டவர் தரும்சான்று, பழைய காசுகள் கூறும் உண்மை, அகழ்வாராய்ச்சி போன்ற வற்றின் துணையுடன் இவர் அணுகுபவர்; அணுகி ஆராய்வார்; ஆராய்ந்து வரலாற்று உண்மைகளைத் தொன்மங்களில் இருந்து “சாறுபிழிவது” போலப் பிழிந்து எடுப்பவர். இவர்கள் ஒருவகையில் “நடுநிலைமையாளர்”.

மூன்றாவதுசாரார் முற்றிலும் மாறுபட்டவர். தொன்மங்கள் தரும் கதைகளை இவர் ஏற்பது கிடையாது. மிகை படுகூற்று “வெறும் கற்பனை” என்ற பாங்கிலே தொன்மங்களை இவர் நோக்குவர். இவர்களுக்கும், தொன்ம நம்பிக்கையாளருக்கும் சிலவேளைகளில் காரசாரமான கருத்துவேற்றுமை ஏற்படும். இது மேலைத்தேய ஆய்வாளருக்கும் பொருந்தும். இந்திய இலங்கை ஆய்வாளருக்கும் பொருந்தும். பழைமையியல் கூறும் பலவற்றையும் இவர் ஏற்பதில்லை. “புராணங்கள் இதிகாசங்கள் எல்லாம் சமுதாயத்தை அழுத்தும் பாறாங்கல்” எனவும் இவர் கூறுவர்.

இந்த மூன்று சாராரும் மாருதப்புரவல்லி கதையை எப்படி இதுவரை காலமும் நோக்கினர் என்பதை ஆராய்தல் பொருத்தம். ஆகவே மாருதப்புரவல்லிபற்றி ஆய்வினை மேற்கொள்ளும்போது அதனை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:—

- (1) மாருதப்புரவல்லி பற்றிய பெயர் ஆராய்ச்சி
- (2) மாருதப்புரவல்லி பற்றிய கால ஆராய்ச்சி
- (3) மாருதப்புரவல்லிக்கு வரலாற்றில் உரிய இடம்

மாருதப்புரவல்லி; பெயர் ஆராய்ச்சி:

மாருதப்புரவல்லி என்ற பெயர் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமடைந்துள்ளது. இப்படிப் பெயர் மாற்றி எழுதப்

படுவது வரலாறு கண்ட உண்மை. இவற்றில் சிலவற்றை இங்கு நோக்கலாம்.

மாருதப்பிரவாகவல்லி	—	யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ¹
மாருதப்புரவல்லி	—	யாழ்ப்பாண வைபவம் ²
மாருதப்புரவல்லி	—	நகுலகிரிப் புராணம் ³
மாருதப்பிரவல்லி	—	பேச்சு வழக்கு ⁴
மாவலிபுரம்	—	குடித்தொகை மதிப்பு ⁵

ஒவ்வொரு சாராரும் தம்வழி நின்று இப்பெயருக்கு விளக்கம் கொடுப்பர்.

மாருதம் + பிரவாகம் + வல்லி

எனப்பிரித்து இளம் காற்று வீசும்போது ஆடும் வல்லிக் கொடி போன்ற அழகுடையவள் இவர் என்பர்.

மாருதம் + புரம் + வல்லி

எனப் பிரிப்பவர் தமிழ்நாட்டில் மாருதப்புரம் என்ற மறைந்த நகரம் ஒன்று இருந்தது. இந்த மாருதப்புரம் என்னும் இடத்தில் பிறந்த பேரழகி இப்பெண் என்பர்.

மாருதம் + பிரம் + வல்லி

என்போர் “பிரம்” என்பது புரம் என்பதன் திரிபு என்பர்.

மாவல்லி + புரம்

என ஆங்கிலேயர் தாம் நடத்திய (கி. பி. 1824) குடித் தொகை மதிப்பீட்டில் சுருக்கி எழுதிவிட்டனர் என்பர்.

மாருதப்புரவல்லியின் கதையும் காலமும்

முதலில் மாருதப்புரவல்லியின் கதையைச் சுருக்கித் தரலாம்.⁶ சோழநாட்டின் தேசாதிபதி திசையுக்கிரசோழன். இவனைப் பாண்டியன், பல்லவன் எனவும் கூறுவர். இவனுக்கு அழகிய குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அதற்கு மாருதப்புரவல்லி என்று பெயர்சூட்டினர். இந்த அழகிய

குழந்தை வளர்ந்தது. இதற்குக் குன்மநோய் பீடித்தது. முகம் குதிரை முகமாக மாறியது. வைத்தியர்களால் இப் பெண்ணின் நோயைத் தீர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே இந்த இளவரசி தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொண்டு காங்கேசன் துறையில் வந்து இறங்கினாள். இத்துறையின் பழைய பெயர் கசாதுறை. வந்திறங்கிய பெண் நகுலமுனிவரைக் கீரிமலைக் குச்சென்று வணங்கி அங்கு தீர்த்தமாடினாள். அவளின் குதிரைமுகம் நீங்கியது. இக்கதையின் விரிவை நகுலகிரிப் புராணத்திலும் காணலாம்.⁷

மாருதப்புரவல்லியின் காலம்பற்றித் தீர்மானிப்பதில் பெரும் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. ஒருசாரார் இவர் வாழ்ந்த காலம் பல்லவர் தொடக்ககாலம் என்பர். மற்றொரு சாரார் இவர் வாழ்ந்தகாலம் பிற்காலச் சோழர்காலம் என்பர். அதிலும் சோழர் இலங்கையின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றி ஆண்டகாலமே சரி என்பர். (கி. பி. 993-1070) இன்னும் ஒருசாரார் இவரின் காலம் பாண்டியர்காலம் என்பர். இலக்கியம் தரும் சான்று ஒன்றைத்தவிர மாருதப்புரவல்லி காலம்பற்றி ஆராய்வதற்கு வேறு ஒன்றும் இல்லாததே இச்சிக்கலுக்குக் காரணம்.

மாருதப்புரவல்லி பிற்காலத்திற்குரியவர் என்ற கருத்தைப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை தந்துள்ளார். இவர் குறிப்பிடுவதாவது:—

“இவ்வாறு அரசுகட்டில் ஏறிய உக்கிரசிங்கன் ‘மாவிட்ட புரம்’ என இப்பொழுது வழங்கும் ஊரிலே தென்னிந்தியாவி லிருந்து வந்த ‘‘மாருதப்புரவல்லி’’ என்னும் அரசுகன்னி யைக் கண்டு அவளைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக் கொண்டான் என்று வரலாறு கூறும்.’’⁸ இந்த உக்கிர சிங்க மன்னன் அனுராதபுரியை ஆண்ட சிங்களமன்னன் முதலாம் சேனனின் காலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது பேராசிரியரின் கருத்து. (கி.பி. 821-851)

மாருதப்புரவல்லி பாண்டியர் காலத்தவர் என்போரின் கருத்தை இனிநோக்கலாம். பாண்டியமன்னன் சீமாறசீ

வல்லவன் கி. பி. 815-862) இலங்கைமீது படையெடுத்தான். மாருதப்புரவல்லியின் தந்தையின் பெயர் திசையுக்கிரப் பெருவழுதி எனச் சில நூல்கள் கூறுகின்றன. வழுதியென்பது பாண்டியனுக்குரிய சிறப்புப்பெயர். சீமாறசீவல்லவன் காலத்தில் இலங்கையின் வடபகுதி பாண்டியர் கைவசமாயிற்று; ஆகவே இக்காலத்திலேதான் மாருதப்புரவல்லி இலங்கைக்கு வந்திருப்பார் என்றகருத்தை இச்சாரார் வலியுறுத்துவர். திசையுக்கிரன் என்றபெயரில் பாண்டிய அரசர் எனரும் இருக்கவில்லை என இக்கருத்தை மறுப்பவர் கூறுவர்; ஆனால் திசையுக்கிரன் என்பது சீமாறசீவல்லவனின் சிறப்பு விருதுப்பெயர் எனவும் சிலர் கூறுவர். மேலும் திசையுக்கிரன் இலங்கைமீது படையெடுத்துவந்த பாண்டியப் பேரரசின் தளபதியாகவும் இருக்கலாம் எனவும் வாதிடலாம். தளபதியாக இருப்பவர் பெரும்பாலும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதும் வழக்கம்; ஆகவே இத்தளபதிக்குத் “திசையுக்கிரப் பெருவழுதி” என்ற விருதுப்பெயர் வழங்கப்பட்டும் இருக்கவும் கூடும்.

மாருதப்புரவல்லி பிற்காலச் சோழர் காலத்துக்கே உரியவர் என்ற கருத்தைக் கூறுவோர் தரும் சான்றுகளை இனி நோக்கலாம். இச்சாரார் யாழ்ப்பாணவைபவ மாலையைச் சான்றாகத்தருவர். யாழ்ப்பாணவைபவ மாலைப்படி, “..... சோழத் தேசாதிபதியாகிய திசையுக்கிரசோழன் மகள் மாருதப்புரவல்லி.....” வடஇலங்கைக்கு வந்தாள்.9 யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்பது “பெரும் மலைப்பு உடைய நூல்” என்பர் ஆய்வாளர். ஆனால் இந்த மலைப்பைப் போக்கக் கூடியவகையில் ஈழத்துக்கல்வெட்டு ஒன்றுதரும் அசைக்கமுடியாத சான்று அமைந்துள்ளது.10 யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தரும்கருத்தை இக்கல்வெட்டு ஆதரிக்கின்றது. இக் கல்வெட்டுப்படி ஈழத்தைவென்று ஆண்ட சோழத் தேசாதிபதி “சோழ இலங்கேசுவரன்” என்ற விருதுப்பெயரைப் பெற்றிருந்தான். இதனைப் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா மிகவும் தெளிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். சோழர் இலங்கையின் பெரும்பகுதியைப் (கி. பி. 993—கி. பி. 1070)

பிடித்து ஆண்டுவந்தனர். இந்தக் காலகட்டத்திலேதான் சோழநாட்டிலிருந்து வந்த மாருதப்புரவல்லி வடஇலங்கையில் தன் சோழத்தேசாதிபதியாகிய தந்தையுடன் தங்கியிருக்கலாம். இக்கருத்து மேலும் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டியது. மாருதப்புரவல்லி தங்கியிருந்து நோய்மாறிய இடம் இப்போதைய மாவிட்டபுரம் என்பர் ஆய்வாளர். மாருதப்புரவல்லி எக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் குழப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. தலபுராணம், தலவரலாறு என்பவற்றை எழுதுபவர் இதற்குக் காரணம் எனவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தலவரலாறு ஒன்றிலே, மாருதப்புரவல்லியின் தந்தையார் திசையுக்கிரசோழன் என ஓர்இடத்திலும் திசையுக்கிரப்பெருவழுதி எனப்பிறிதோர் இடத்திலும் வரைந்துள்ளார் ஒருவர். இவரின் ஆராய்ச்சிப்புலமை அப்படி. சோழர் காலத்திற்கே உரியவர் மாருதப்புரவல்லி எனவும் கொள்வதில் பிழையும் இல்லை. மாருதப்புரவல்லியின் காலம் பற்றி ஆராய வேறுசான்றுகள் தேவை. அதுவரையும் உள்ள சான்றை ஏற்பதே சரியெனவும் கூறுவர். யாழ்ப்பாண வைபவமாலே தரும் சான்றை முற்றாகக் கழித்துவிடுவது, “முகட்டு எலியை அழிப்பதற்கு வீட்டிற்கு நெருப்பு வைத்த கதை” எனவும் இச்சாரார் வாதிடுவர்.

மாருதப்புரவல்லி வரலாற்று நாயகியோ?

மாருதப்புரவல்லி வரலாற்றுநாயகி என்ற அடிப்படையில் ஆய்வாளர்கள் நிகழ்த்திய ஆய்வு இதுவரையும் நோக்கப்பட்டது. இனி இதனை மறுப்பவரின் கருத்தைக் கவனிக்கலாம். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தொடக்கம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து மூத்த விரிவுரையாளர் கலாநிதி சி. பத்மநாதன் வரை, மாருதப்புரவல்லி கதை “புனைகதை” என்ற கருத்தைப் பலர் தெரிவித்துள்ளனர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கருத்துப்படி மாருதப்புரவல்லியின் கதை நம்பக்கூடிய தன்று. இக்கருத்தை அவர் தமது “யாழ்ப்பாண வைபவ விளக்கம்” என்ற நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். மாருதப்புர

வல்லியின் கதையானது ஆடகசௌந்தரியின் கதையின் மறு வடிவம் எனவும் இவர் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.11

“மாருதப்புரவல்லி பற்றிய கதையானது மாவிட்ட புரம், கீரிமலை ஆகிய தலங்களின் வளர்ச்சியை விளக்கு வதற்கென எழுந்த புனைகதையாகும். அதில் சோழராட்சிக் காலத்து நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றைப்பற்றிய ஐதிகங்கள் கலப் புற்றிருத்தல் கூடும்.”12 மாருதப்புரவல்லியின் கதையைப் ‘புனைகதை’ எனக் கலாநிதி சி. பத்மநாதன் குறிப்பிட்டமை இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது. வரலாற்று உண்மை வேறு; இலக்கியக்கதை வேறு. இலக்கியம் தரும் சான்றை வேறு சான்றுகள் மூலம் வலுவடையச் செய்ய வேண்டும் என நம்புபவர் கலாநிதி சி. பத்மநாதனைப் போன்றவர்; வடஇலங்கையில் சோழராட்சி பற்றிய பொறிப்புக்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை; ஆனால் கிழக்கிலங் கையில் சான்றுகள் பலவும் கிடைத்துள்ளன. வடஇலங்கை போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டபோது சான்று பல வும் அழிக்கப்பட்டன என்ற கருத்தும் இங்கு கவனிக்கப் படவேண்டியது.

நவீன ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்து ஒருபுறம். தொன் மங்களை நம்புவோரின் கருத்து மற்றொருபுறம். தொன்மங் களில் இருந்து வரலாற்று உண்மைகளைப் பிழிந்து எடுக்க வேண்டும் என்பவரின் கருத்து முன்னர் குறிப்பிட்ட இரு சாராரின் கருத்திற்கும் நடுவே இருக்கின்றது. இச்சாராரை நடுநிலைமைக்காரர் எனலாம். யாழ்ப்பாணவைபவமலை தரும் கருத்தை முற்றாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. யாழ்ப்பாணத்தில் “தொண்டைமாறாறு” இப்போதும் இருக்கின்றது. “உக்கிரசிங்க மகாராசன் உத்தரவு கொடுக்கத் தொண்டைமான் அங்கிருந்த சிற்றூறை மரக்கலங்கள் ஓடத் தக்க ஆழமும் விசாலமும் உள்ளதாகவும் ஒதுக்கிடமுள்ளதாகவும் வெட்டுவித்துத் தன்னூருக்கு மீண்டான். அது முதல் இதுவரைக்கும் அவ்வாறு தொண்டைமாறாறு என்று அழைக்கப்படுகின்றது.”13 சோழப்பேரரசின் காலத்தில்

உப்பு ஏற்றுவதற்கு இந்த ஆறு பயன்பட்டது. அத்துடன் மரக்கலங்களை ஒதுக்கிக்கட்டி மாரிகாலங்களில் தங்கிநிற்பது சோழக் கடற்படையின் வழக்கம் என்பது யாழ்ப்பாண வைபவ மூலம் தெரிகின்றது. இந்தத்துறைமுகத்தின் தமிழர் கடவுளாக எழுந்தருளுவர் தொண்டைமாறாறு செல்வச் சந்நிதி முருகன். கிராமிய வழிபாட்டு முறையில் அமைந்த இக்கோயில் சோழப்பேரரசின் கடற்படை வீரரின் குலக் கடவுளராக இருந்தார் என்பது செவிவழிவந்த கதை. ஆகவே இவற்றை “ஏற்போம்” “துக்கிஎறிவோம்” என்பதிலும் பார்க்க “மேலும் ஆராய்வோம்” என்றகொள்கையே சரியானதுபோலத் தெரிகின்றது.

மாருதப்புரவல்லி பற்றிய வரலாற்று ஆய்வு ஒருபுறம். மாருதப்புரவல்லியை நாயனார் என்ற நிலைக்கு யாழ்ப்பாணத்து மாவிட்டபுரமக்கள் உயர்த்தியுள்ளனர். இவர்பற்றிய நாட்டார் இலக்கியப்பாடல் பலவும் எழுந்தன. இவற்றில் ஒன்று “மாருதப்புரவல்லி கப்பற்பாட்டு.”¹⁴ மாருதப்புரவல்லி அம்மையார் பெயரில் கிராமம் ஒன்றிருந்தது. இதன் பழையபெயர் மாருதப்புரவல்லிக் கிணற்றடி. இந்தப் பழம் பெரும் கிராமப்பெயர் வல்லிக்கிணற்றடியாகக் குறுகியது. இப்போது இப்பெயர் அழியும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. செவிவழிவந்துள்ள கதைப்படி மாருதப்புரவல்லியார் இக்கிராமத்தைத் தோற்றுவித்தார். இங்கு குடிகளை அமர்த்திவைத்தார். இத்தமிழ்க் குடிகள் மாவிட்டபுரம் முருகப்பெருமானை வணங்கித் தொண்டு செய்பவர்களாக இருந்துவந்தனர். நன்றிமறவாத இக்குடிகள் மாருதப்புரவல்லி அம்மையாருக்குக் கிராமியக்கோயில் ஒன்று அமைத்தனர். அம்மையாருக்குப் பொங்கல், படையல் வழிபாடு எல்லாம் நடத்தினர். தம் துன்பங்களைச் சொல்லி முறையிட்டனர். இவ்வழக்கம் யாவும் இன்று மறைந்துவிட்டன. மாருதப்புரவல்லி என்ற பெயரைத் தம் பெண்குழந்தைகளுக்கு வைக்கின்ற வழக்கம் இருந்துவருகின்றது என்பர். மாவிட்டபுரம் கிராமத்தின் பெயர் ஒருகாலத்தில் “மாவல்லிபுரம்” என இருந்தது என்பது முன்னர் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. மாருதப்புர

வல்லிக் கிணற்றுக் கிராமத்தில் “பிராமணவளவு” என்று ஒரு காணிப்பெயர் இருந்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தப்பகுதி மக்களிடம் நிலவியதுதான் “மாருதப் புரவல்லி மழை இரங்கிப்பாடல்”. கடும்வரட்சி ஏற்படுகின்ற காலத்தில் மாருதப்புரவல்லிக் கிராமமக்கள் இந்த அம்மையாருக்கும் முருகப்பெருமானுக்கும் பொங்கல், மடை எல்லாம் செய்வர். செய்து மழை இரங்கிப்பாடலைப் படிப்பர். இப்படிச் செய்தால் மழைவரும்; வரட்சிநீங்கும் என்பது அக்காலமக்கள் நம்பிக்கை. இப்பாடலில் ஒரு சிலவரிகளை மட்டும் எனக்குக் கிடைத்தபடி தருகின்றேன். எஞ்சியவை காலதேவனுக்கு இரையாகிவிட்டன.

பிள்ளையார் காப்பு

மாவை முருகன் மலரடி பணிந்து
மாருதப் புரவல்லித் தேவியார் மீது
சீர்தரு மழை இரங்கிப் பாட
பேர்பெறு கணபதி காப்புத் தானே.

மாருதப்புரவல்லி மழை இரங்கிப்பாட்டு

மாருதப்புரவல்லி அம்மா ஓலம்
மாரிமழை இங்கு இல்லை அம்மா
நேராகவந்து எம்மைக் காரும் அம்மா
சீரானமழை பெய்யச் செய்யும் அம்மா.

கொடும்பாவி எரித்தல்

மழை இரங்கிவேண்டிப் பொதுமக்கள் நடத்துகின்ற சடங்குகளில் ஒன்று கொடும்பாவி எரித்தல். இதுபற்றிப் புறம்பாக ஆராயவேண்டும். இன்று பழையசடங்குகளும் புதியநோக்கத்திற்குப் பயன்படுகின்றன. அரசியல் தலைவர்களின் கொடும்பாவி எரித்தல் இன்று பொதுவழக்காகி விட்டது. ஊரிலே கொடும்பாவிகள் மலிந்து விட்டதனால் மாரிவளம் குன்றிவிட்டது என்பது பொதுமக்களின் நம்

பிக்கை; ஆகவே கொடும்பாவி ஒருத்தியின் உருவத்தைச் செய்து பாடைகட்டி அந்தப் “போலிச்சுவத்தை” எடுத்து பறையுடன் கொண்டுபோய்ச் சுடலையில் எரிப்பது நாட்டார் வழக்கம். அப்போது பாடப்படும் பாடல்ஒன்று:

கொடும்பாவி சாகாளோ
கோடி மழை பெய்யாதோ
அரும்பாவி சாகாளோ
அரிய மழை பெய்யாதோ
நெடும் பாவி சாகாளோ
நெடிய மழை பெய்யாதோ
கடும் பாவி சாகாளோ
கனக்க மழை பெய்யாதோ
பேய்ப்பாவி சாகாளோ
பெரியமழை பெய்யாதோ
கருங்கண்ணி சாகாளோ
கனத்தமழை பெய்யாதோ.

இதுவரையும் நாட்டார் இலக்கியத்தில் மழை இரங்கிப் பாடல்பற்றிய ஆய்வு சிறிதளவு நடத்தப்பட்டது. இதனை விரித்துத் தமிழ்நாட்டு மழை இரங்கி வழிபாட்டு முறையுடன் ஒப்புநோக்கி ஆராய அறிஞர் முன்வரல்வேண்டும்.

சான்று

1. (அ) யாழ்ப்பாணவைபவமாலே — குலசபாநாதன் பதிப்பு
(ஆ) நகுலகிரிப்புராணம் -- செய்யுள் 3, உரை. பக். 274 -
சிவசுப்பிரமணியம் பதிப்பு
2. யாழ்ப்பாணவைபவம் — சி. பாலசுப்பிரமணிய சர்மா
பதிப்பு
3. நகுலகிரிப்புராணம் -- செய்யுள் 3 - பக். 274 - சிவசுப்
பிரமணியம் பதிப்பு
4. யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுவழக்கு
5. “Mawallypuram” Return of the Population of the
Island of Ceylon - Page 124 A. D. 1824
6. யாழ்ப்பாணவைபவமாலே — அதேபதிப்பு பக். 19
7. நகுலகிரிப் புராணம் — அதேபதிப்பு
8. “சங்கிலிநாடகம்” முன்னுரை — பேராசிரியர் க. கண
பதிப்பிள்ளை - பக். XIII
9. யாழ்ப்பாணவைபவமாலே — அதேபதிப்பு. பக். 16
10. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு மலர் — பகுதி II
பக். 1. “கந்தளாயிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள சோழ
இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கல்வெட்டு”
பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா
11. “யாழ்ப்பாண வைபவ விளக்கம்” — சுவாமி ஞானப்பிர
காசர் பக். 12

12. ஈழவரலாற்றில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - பாவலர்
தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப்பேருரை - கலா
நிதி சி. பத்மநாதன் - பக். 5
13. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - அதேபதிப்பு. பக். 14
14. மாருதப்புரவல்லி கப்பற்பாட்டு - பதிப்பு த. சண்முக
சுந்தரம்

12098.8.2

MATHI ACADEMY
KURUMPASIDDI
TELLIPPALAI
(SRI LANKA)

Phone: CHUNNAKAM 219

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

இந்த நூலாசிரியர் எழுதிய ஏனைய நூல்

நாடகம்:

வாழ்வுபெற்ற வல்லி

இலங்கை சாகித்தியமண்டலப் பரிசுபெற்றது
பூதத்தம்பி
இறுதிமுச்சு

கலை:

கலையும் மரபும்

இசையும் மரபும்

யாழ்ப்பாணத்து இசைவேளாளர்

யாழ்ப்பாணத்து வீரசைவர்

மக்கள் கலை:

மாவை முருகன் காவடிப்பாட்டு

மாருதப்புரவல்லி கப்பற்பாட்டு

குருநாதர் மான்மியம்

காகப்பிள்ளையார் மான்மியம்

வெற்றிலை மான்மியம்

வன்னிநாயச்சிமார் மான்மியம்

கண்ணகி அம்மன் கஞ்சிவார்ப்புத் தண்டற்பாட்டு

குருவிச்சி நாயச்சி சலிப்பு

நவீனம்

மீனாட்சி

வாழ்க்கைவரலாறு:

கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்றது

மஹாத்மா அச்சகம், ஏழாலை.